

Geboorteverhaal Tiebe Jacobs 25/03/2021

Ik zou graag het geboorteverhaal van Tiebe met jullie willen delen omdat ik uit eigen ervaring kan aangeven hoe belangrijk het is om je te omringen met positieve verhalen en hier kracht uit te halen.

Mijn eerste bevalling van ons zoontje Vince was eerder een zeer negatieve ervaring waardoor het voor mij moeilijk was om dit uit mijn gedachten te krijgen en te durven/kunnen geloven dat bevallen in eigen kracht echt wel kan. Deze droom koesterde ik enorm maar ik had nooit op voorhand kunnen geloven dat dit werkelijkheid kon worden. Want mijn zwangerschap van zoontje nummer 2 verliep spijtig genoeg niet vlekkeloos. Maar door de vele bezoeken aan Rosanne & Leentje en hun ongelooflijke empathische houding heb ik mij er kunnen door worstelen en heb ik negatieve ervaringen kunnen ombuigen naar positiviteit. Een droom dat is uitgekomen.

Om dit alles goed te kunnen voorbereiden heb ik tijdens mijn zwangerschap de cursus hypnobirthing gevolgd bij Leentje. Dit heeft me enorm goed geholpen om positief naar de bevalling toe te leven, positieve affirmaties te creëren, rust te vinden tijdens de zwangerschap en de bevalling. Een echte aanrader!

Ook de yoga lessen van Rosanne waren een zeer goede voorbereiding op de bevalling. De verschillende ademhalingen werden daar ook ingeoeffend en ik voelde me als maar meer klaar voor de bevalling.

En zo kwamen we dan bij de 40 weken terecht, een dag voor de uitgerekende datum. Die ochtend omstreeks 7u gewoon opgestaan zoals anders, ochtendrush voor ons ander zoontje, kleren aan doen, boekentas klaarmaken,...

Maar rond 8u voelde ik precies toch wel weën of ik dacht toch dat het dat was. Elke 7 minuten bleef ik even tegen de muur staan en blies de wee even weg. Ik dacht: om de 7 min dan zal ik maar gewoon even verder doen met wat ik bezig was. Mijn man had al voorgesteld om de vroedvrouw te bellen maar ik dacht dit kan nog een lange dag worden dus laat ons even wachten. Mijn mama bracht ondertussen ons zoontje naar het school en ik ben toen toch even in de douche gaan staan om tot rust te komen.

Een uurtje / anderhalf uurtje later kwamen de weën ineens om de 3 min. Mijn man belde Rosanne maar even op om te horen wat we nu verder moesten doen. Alles klaarmaken om naar het ziekenhuis te gaan want het plan was eigenlijk om de arbeid thuis te doen en dan door te rijden naar het ziekenhuis. Maar daar zijn we niet geraakt.

Ondertussen bleven de weën goed om de 3 min komen en kon ik ze nog goed wegblazen, wel met goede begeleiding van mijn man die me er telkens doorheen kon praten. Rond 10u30u was Rosanne toegekomen en had ik al 7cm ontsluiting. Wat was ik toch al heel blij om dit te horen. Toen werd er even nagedacht en overleg gedaan wat we zouden doen; nog vertrekken of niet??? Het enigste dat ik kon bedenken was: ik zou me dan moeten aankleden, de trap afdalen, in de auto geraken, mijn man kon me niet ondersteunen tijdens

de weeën want moest auto rijden, het was toch wel even rijden dus dat zag ik niet zitten, een covid-test in mijn neus en dan pas naar de bevallingsruimte. Ik zag alleen veel obstakels en was al zodanig in mijn roes dat ik enkel en alleen kon denken aan; ik wil terug onder de douche gaan staan. Vanaf dat moment had ik in mijn hoofd: ik ga dit doen met dit kleintje, met mijn man en heb alle vertrouwen in Rosanne & Leentje. And so we did it!

Rond 11.15u was Leentje ook toegekomen en hebben beide dames me heel erg goed ondersteund, me moed gegeven, me drinken gegeven, me erdoorheen gepraat, mijn man ondersteund, foto's getrokken, filmpjes gemaakt, handdoeken gehaald, alles goed voorbereid, overleg gedaan zonder dat ik daar iets van door had,... Eigenlijk gewoon zoooo professioneel te werk gegaan!

Ik zat helemaal in mijn roes met de regenboogoefening die continu door de ruimte te horen was, herhaling na herhaling. Dit hielp me enorm om helemaal in mijn eigen cocon te blijven en vol vertrouwen erin te staan. Ik zag mijn kleintje en ik als 1 team, we gingen dit samen doen met de hulp van mijn fantastische man die heel de tijd onder de douche stond en bijna aan het verzuipen was, met de hulp van 2 fantastische vroedvrouwen en met de hulp van mijn mama die beneden was en geen blijf wist met zichzelf. Mijn ander zoontje had me die ochtend nog extra modderkracht gegeven en zo kon ik er toch wel helemaal tegenaan! Vol moed en kracht!

En zo werd Tiebe geboren omstreeks 12.24u in de douche op handen en knieën. Het was een zeer intense ervaring en zeker op het einde wel echt pijnlijk maar toch ohhh zo onvergetelijk! Ik had het gewoon gedaan! Het gaf me zo een boost aan zelfvertrouwen en zoveel kracht. Ik heb de dagen nadien alleen vol ongeloof terug geblikt op heel het proces, heb ik dat echt gedaan, was me dat echt gelukt, zotjes toch!

De pijn was echt snel vergeten, na een weekje was ik echt al goed gekomen en ik was veel sneller gerecupereerd dan bij mijn eerste bevalling waar ik een epidurale had. Ik voelde me zo intens gelukkig! Het was echt een droom die was uitgekomen en daar ben ik zo zo ontzettend gelukkig voor.

Ook de opvolging nadien was altijd met een lach en veel uitleg en ondersteuning. Het is zo fijn om Rosanne & Leentje aan je bed te hebben, ze proberen je altijd bij te staan en ook goed te luisteren. Ze dringen adviezen niet op maar zoeken mee naar oplossingen. Ik ben ze zo ontzettend dankbaar voor heel mijn proces en begeleiding! Zonder hen had ik dit echt nooit nooit nooit gekunnen. Zo dankbaar!